

Skarga wniesiona dnia 1 czerwca 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii**(Sprawa C-225/04)**

(2004/C 190/15)

Dnia 4 maja 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Republice Finlandii sporządzona przez Komisję Wspólnot Europejskich reprezentowaną przez M. Huttunen i K. Simonsson, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom z art. 2 dyrektywy 2001/106/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 2001 r. zmieniającej dyrektywę Rady 95/21/WE dotyczącą przestrzegania, w odniesieniu do żeglugi morskiej korzystającej ze wspólnotowych portów oraz żeglugi morskiej po wodach znajdujących się pod jurysdykcją Państw Członkowskich, międzynarodowych norm bezpieczeństwa statków i zapobiegania zanieczyszczeniom oraz pokładowych warunków życia i pracy (kontrola państwa portu)⁽¹⁾, gdyż nie wydała niezbędnych przepisów prawnych i aktów administracyjnych w celu dokonania transpozycji dyrektywy lub przynajmniej nie poinformowała Komisji o ich wydaniu.
2. obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Z dniem 22 lipca 2003 r. upłynął termin dla dokonania transpozycji dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 19 z 22.1.2001, str. 17.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Sezione Prima bis na podstawie postanowienia z dnia 22 kwietnia 2004, w sprawie Società „La Cascina” Coop.a.r.l. i Zilch s.r.l. przeciwko Ministero della Difesa, Ministero dell’Economia i Pedus Service P. Dussmann i innym.**(Sprawa C-226/04)**

(2004/C 190/16)

Dnia 2 czerwca 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony na podstawie postanowienia Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Włochy) – Sezione Prima bis, wydanego dnia 22 kwietnia 2004 w sprawie Società „La Cascina” Coop.a.r.l. i Zilch s.r.l. przeciwko Ministero della Difesa, Ministero dell’Economia i Pedus Service P. Dussmann i innym.

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy wykładni dyrektywy 92/50/EWG⁽¹⁾ z dnia 18 lipca 1992 r., art. 29, akapit pierwszy, lit. e) i f), w zakresie powyższych postanowień, należy dokonywać w ten sposób, że tam, gdzie ustawodawca wspólnotowy używa sformu-

ułowań „który nie wypełnia zobowiązań dotyczących opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, zgodnie z przepisami prawnymi kraju, w którym ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, lub zgodnie z przepisami prawnymi kraju instytucji zamawiającej” jak również „który nie wypełnia zobowiązań dotyczących płatności podatków, zgodnie z przepisami prawnymi kraju instytucji zamawiającej”, odnoszą się one wyłącznie do wypełnienia tych zobowiązań przez adresata powyższych norm w chwili upływu terminu do złożenia wniosku o dopuszczenie do udziału w przetargu publicznym (lub w okresie poprzedzającym rozstrzygnięcie przetargu) poprzez dokonanie całkowitej i terminowej płatności?

- 2) Czy, w konsekwencji powyższego, włoskie przepisy wykonawcze (art. 12, lit. d) i e) dekretu ustawodawczego z dnia 17 marca 1995 r. nr 157), które odmiennie od wyżej cytowanego przepisu wspólnotowego pozwalają na wykluczenie z udziału w przetargu podmiotów, które „mają nie uregulowane zobowiązania w zakresie płatności składek na ubezpieczenie społeczne pracowników, przewidzianych w ustawodawstwie włoskim lub ustawodawstwie kraju ich siedziby lub zamieszkania”, lub „mają nie uregulowane zobowiązania w zakresie płatności podatków i opłat, przewidzianych w ustawodawstwie włoskim lub ustawodawstwie państwa w którym mają siedzibę lub miejsce zamieszkania” należy interpretować z wyłącznym odniesieniem do – stwierdzonego we wskazanym powyżej terminie (tj. terminie złożenia wniosku o dopuszczenie do udziału w przetargu, lub okresie bezpośrednio poprzedzającym rozstrzygnięcie, również tymczasowe, przetargu) – braku wykonania tych zobowiązań, z wyłączeniem możliwości uwzględnienia jakiegokolwiek późniejszego „uregulowania” zobowiązań przez takie podmioty?

- 3) Czy też odmiennie (o ile w świetle wskazań zawartych w punkcie 2, przepisy krajowe zostałyby ocenione jako niezgodne z uzasadnieniem i funkcją przepisów wspólnotowych) można uznać, że ustawodawca krajowy, w świetle ciążących na nim obowiązków w zakresie wprowadzenia przepisów wspólnotowych wyrażonych w przedmiotowej dyrektywie, może wprowadzić dopuszczalność udziału w przetargach również podmiotów, które pomimo braku „uregulowania” ciążących na nich zobowiązań w chwili upływu terminu zgłoszenia udziału w przetargu, są w stanie udowodnić zdolność do uregulowania zobowiązań (i że podjęły działania w tym kierunku) przed rozstrzygnięciem przetargu?

- 4) Jeżeli dopuszczalna jest wykładnia wskazana w punkcie 3 i w konsekwencji mogą być wprowadzone przepisy, które są bardziej elastyczne niż wyrażone przez ustawodawcę wspólnotowego rygorystyczne znaczenie pojęcia „wypełnienie”, czy taka regulacja ustawowa nie pozostaje w sprzeczności z podstawowymi zasadami prawa wspólnotowego, w tym z zasadą równego traktowania wszystkich obywateli Unii, jak również – w zakresie dotyczącym regulacji zamówień publicznych – gwarancji równego traktowania wszystkich, którzy złożyli wniosek o dopuszczenie do takiego przetargu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 24.7.1992, str. 1.